

riet udvides til ogsaa at omfatte November Maaned.

I § 2 i Lov af 1. Maj 1923 gives der Tilladelse til, at der fra 1. November til Februar Maanedes Udgang benyttes Spil, som drives ved Motorer eller anden mekanisk Kraft, til Indhivning af Vaad i Limfjorden. Centralforeningen for Limfjordsfiskere har imidlertid indsendt et af Dansk Fiskeriforening anbefalet Andragende om, at denne Tilladelse udvides til at gælde for hele Aaret. Det er saaledes, at Baade indtil 5 Tons brutto Vest for Aalborg og indtil 10 Tons Øst for Aalborg har Tilladelse til at benytte Spil i disse Maaneder, men nu ønsker Fiskerne i disse Egne med Tilslutning fra Dansk Fiskeriforening at faa Tilladelsen til at gælde for hele Aaret. Endvidere har de samme Fiskere fremsat Ønske om, at § 37 i Loven af 2. Juni 1917 om Saltvandsfiskeri, som gaar ud paa, at Længden af de Sætteliner, der benyttes ved Aalevaad ved Fiskeri i Limfjorden, ikke maa overstige en Længde af 70 Meter, ændres til, at disse Liner fremtidig maa være indtil 125 Meter lange.

Man har i Ministeriet været noget betænkelig ved at gaa til disse Udvidelser, fordi man er noget bange for, det vil medføre, at Fiskebestanden i Limfjorden aftager. Men da langt den største Del af Fiskerne ønsker disse Lempelser, og da disse Ønsker varmt anbefales af Dansk Fiskeriforening, mener jeg, det er forsvarligt, at man imødekommer Ønskerne. Det er efter min Opfattelse rimeligt, at man sørger for at være saa vidt muligt i Overensstemmelse med de paagældende erhvervsdrivende og derved i nogen Grad lægger Ansvaret over paa dem selv. Jeg tror altsaa, det vil være forsvarligt, og jeg har hermed fremsat Ændringsforslag, som imødekommer de Ønsker, der er udtalt fra Fiskernes Side. Som Betingelse for, at disse Lempelser kan gennemføres, har man anset det for rigtigt at forlange, at der i Fremtiden ikke i de Baade, som er ude paa Fiskeri, maa medføres Liner af større Længde end den, som det er tilladt at fiske med.

Endvidere er der i Forslaget foretaget forskellige Ændringer med Hensyn til Straffebestemmelserne i Loven af 2. Juni 1917, idet det har vist sig, at disse Straffebestemmelser har været utilstrækkelige, saaledes at det ikke har været muligt at faa Forbudet, navnlig Forbudet imod at benytte visse Fiskeredskaber, overholdt. Naar man opdager en Overtrædelse, afgøres Sagen nemlig ved Bøder, men det viser sig, at disse Bøder er saa smaa i

Forhold til den Fordel, de paagældende kan have ved at udøve den ulovlige Fiskefangst, at det kan betale sig for dem trods Bøden at vedblive med den ulovlige Fangst. Derfor foreslaas det nu i det foreliggende Forslag, at man ikke alene faar Tilladelse til at straffe de paagældende med Bøder, men hvis de benytter Redskaber, der er forbudt indenfor dansk Søterritorium, konfiskeres Redskaberne og hele Fangsten, enten Fangsten er fremkommet ved lovligt eller ved ulovligt Fiskeri, idet det naturligvis ikke vil være muligt at konstatere, hvilken Del af Fangsten der hidrører fra lovligt, og hvilken Del der hidrører fra ulovligt Fiskeri. Hvis derimod det Redskab, der er brugt, vel er tilladt i andre Vande her i Danmark, men er forbudt i vedkommende Farvand, er det Meningen med Forslaget, at saa skal den paagældende, som har brugt dette ulovlige Fiskeredskab, vel have Fangsten konfiskeret, men derimod faar han Lov til at beholde Redskabet. Sker der imidlertid Gentagelser, vil foruden Fangsten ogsaa Redskabet blive konfiskeret.

Jeg skal med disse Ord anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til hurtig Gang gennem Tinget.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5089).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Nygart: Ved Lov af 30. Juni 1922 § 47 blev der i Lov om Rettens Pleje § 600 som nyt 2det Punktum indsat følgende Bestemmelse: „I København, paa Frederiksberg og i Købstæderne kan endvidere efter Kommunalbestyrelsens Bestemmelse Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige foretages ved dertil af Kommunalbestyrelsen bemyndigede kommunale Tjenestemænd uden Hensyn til Fordringens Størrelse og Udpantningens Genstand.“ Endvidere blev der i 2det Stykke tilføjet en Bestemmelse, gaaende ud paa, at saadan Udpantning sker paa Kommu-